

ser, som vi ikke ønsker. Men sådan er det jo på alle områder. Jeg husker eksempelvis den diskussion, man havde i hr. Vernerens parti om efterlønnen, og jeg husker den diskussion, man havde om en række andre forhold for at leve op til 2010-erklæringen. Det er klart, at der jo i 2010-erklæringen indgår mange ting, og hvis ikke vi på hvert enkelt område følger med udviklingen og sikrer os, at det nu går den rigtige vej, ja, så når vi ikke det mål, vi har sat os i fællesskab.

Jeg får ud fra, at Socialdemokratiet er enig i, at vi skal nå det mål, og at vi målbevidst forsøger at arbejde hen imod den linje, som vi har lagt, og som vi er fælles om, nemlig 2010. Men lad nu være med at tage et enkelt område ud. Vi har faktisk nedsat en Velfærdskommission, hvis opgave er at se på helheden omkring en række af de her ydelser. Og jeg synes, at vi altså her har behov for i fællesskab lige at spise brød til.

Ole Stavad (S):

Jeg bliver nødt til at korrigere skatteministeren. Hvis skatteministeren tager side 52 i rapporten, tager de tre områder, man har taget ud som der, hvor de særlige problemer er, så er det regler, der er vedtaget i denne regerings tid eksempelvis omkring sundhedsforsikringer eller vedtaget af et borgerligt flertal i Ligningsrådet med den anden side imod.

Derfor kan det ikke nytte noget, at skatteministeren lader, som om vi står med et fælles problem med at feje op efter noget, vi selv har skabt. Det her er skabt af den nuværende regering eller af den nuværende regerings repræsentanter, der udgør et flertal i Ligningsrådet, som endda har vedtaget det på det område, der er mest bekymrende, imod de fagkyndiges råd.

Og derfor er mit spørgsmål: Vil ministeren gøre noget ved det her?

Kl. 13.45

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Nu fornemmer jeg ligesom, at hr. Ole Stavad lagde op til at korrigere mine udtalelser. Nu har jeg ikke rapporten lige ved hånden, men der er jo gennemført en række ting på det her område. Når jeg møder op i samrådet, vil jeg meget gerne udstyre hr. Stavad med alle de beslutninger, der er truffet inden for det her felt. Havde jeg vidst, at vi skulle diskutere det i dag, havde jeg selvfølgelig haft rapporten med, men lad mig bare nævne et enkelt eksempel, nemlig alkoholafvænnings. Men der kunne nævnes flere andre,

som den tidligere regering har truffet beslutning om.

Men never mind, lad os nu ikke strides om det. Jeg synes, det er vigtigt her at understrege, at vi, der ønsker at sikre en sund økonomisk udvikling i det danske samfund, har en fællesopgave i at sørge for, at det her også foregår på en anstændig og fornuftig måde.

Formanden:

Så er det hr. Morten Homann som medspørger.

Morten Homann (SF):

Jeg tror, at hvis skatteministeren var en bil, skulle den på værksted meget snart, for det lyder, som om den er gået permanent i tomgang.

Der er i rapporten og blandt de øvrige spørgsmål rejst et ganske, ganske alvorligt problem, som med ministeriernes egne ord på længere sigt kan undergrave mulighederne for at betale gælden tilbage.

Nu har jeg siddet og lyttet, og jeg har ikke hørt et eneste konkret initiativ fra skatteministerens side i den her alvorlige sag. Man vil selvfølgelig følge med, men det vil jeg håbe på man gør på alle områder.

Jeg vil godt spørge skatteministeren: Hvilke konkrete initiativer giver den her rapport anledning til, at man tager i Skatteministeriet? Hvad kommer der konkret til at ske? Eller bliver det bare endnu en rapport, der får lov til at ligge og samle støv, og som ikke får nogen konsekvenser? For hvis det sidste er tilfældet, så må vi sige, at det får konsekvenser for velfærdsniveauet, tilbagebetalingen af gælden osv.

Hvis vi skal undgå den situation, håber jeg meget, at skatteministeren nu kan sige, hvilke konkrete initiativer ministeren og resten af regeringen vil tage for at sikre, at det her ikke går så galt, som rapporten lægger op til.

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Der skal overhovedet ikke efter denne debat være nogen tvivl – heller ikke hos hr. Homann – om, at vi i regeringen selvfølgelig er fuldstændig klar over, at der her tændes nogle advarselsslamper. Der er overhovedet ingen diskussion om det.

Vi har sagt, at vi vil følge den her udvikling meget nøje. Det er selvfølgelig for at sige, at de advarselsslamper ikke bare er nogle, vi trækker på skulderen af. Vi tager dem faktisk ganske alvorligt.